

Frank Dahlgaard, fru Pia Kjærsgaard, hr. Frank Aaen, hr. Knud Erik Hansen og hr. Villy Søvnal.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00, og nu ved vi, hvem der starter.

Mødet udsat kl. 12.02

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Vi er ved de korte bemærkninger til hr. Anders Fogh Rasmussen, og det er først hr. Søren Søndergaard, derefter hr. Holger K. Nielsen og så hr. Klaus Hækkerup.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes jo nok, det var et utrolig voldsomt angreb, hr. Anders Fogh Rasmussen kom med på sin partifælle hr. Jens Rohde, som her i dag i Politiken opfordrer til, at økonomiministerens pjece bliver trukket tilbage. Men o.k., det er selvfølgelig noget, man må klare internt i Vensstre. Den diskussion kan vi andre jo ikke så godt blande os i.

Men til spørgsmålet om, hvorvidt det, at vi har rejst diskussionen om pjecen, er et udtryk for, at modstandersiden er trængt, kan man sige, at det er vel op til vælgerne at afgøre, hvem der er trængt. Grunden til, at vi har rejst det, er jo, at jasiden i øjeblikket rejser land og rige rundt og påstår, at euroen forhindrer valutaspekulation – det er et centralt argument for jasiden – og at euroen gør den danske økonomi immun over for valutaspekulation.

Ja, selv Det Konservative Folkeparti og alle i Det Konservative Folkeparti kører en kampagne under overskriften »Gør en valutaspekulant sur – stem ja til euroen«. Det er et centralt argument. Og så ser vi, at den argumentation kommer fuldstændig igen i pjecen fra Økonomiministeriet. Det er problemet, vil jeg sige til hr. Anders Fogh Rasmussen.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg bemærkede, at hr. Anders Fogh Rasmussen i sit svar om renten mente, at den danske rente fastsættes i Frankfurt. Så vil jeg sige: Hvor var det synd for den borgerlige regering, da den gik af i 1992, at banken i Frankfurt kort efter besluttede, at den danske rente skulle bringes under den tyske.

Men det, der bringer mig herop, er egentlig spørgsmålet om devalueringen i Sverige, som hr. Anders Fogh Rasmussen tager som et udtryk for, at spekulanterne kaster sig over et lille land, som står udenfor.

Hvad skete der i Sverige? Der skete det, at man fastlåste den svenske krone til D-marken i 1982 og holdt den fastlåst, frem til den brød sammen i 1992. Og i den periode steg priserne i Tyskland med 24 pct. og i Sverige med 91 pct. Enhver, spekulant eller ikke spekulant, kunne regne ud, at det ikke gik.

Og hvorfor brød det så sammen til sidst? Jo, fordi man fik en borgerlig regering i Sverige under ledelse af Carl Bildt, der gennemførte en helt uansvarlig økonomisk politik: sænkning af virksomheds-, formue- og marginalbeskatning, privatiseringer, massebesparelser i den offentlige sektor, men ingen positiv virkning på statsbudgettet og fortsat stor arbejdsløshed.

Så det er klart: Det var ikke spekulanterne, men en fuldkommen uansvarlig økonomisk politik ført af en borgerlig regering, der sendte den svenske krone på retur. Spekulanterne var uskyldige i den sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Hr. Anders Fogh Rasmussen hævdede før frokost, at jeg var presset, og at jeg derfor havde taget denne her sag om den statslige propaganda op.

Jo, jeg er da presset med hensyn til økonomiske ressourcer, det skal jeg da indrømme. Jeg kunne godt tænkt mig at have lige så mange penge, som jasiden har fra erhvervslivet, fra fagbevægelsen, alle steder fra. Det er jo virkelig en kæmpeskil, der ligger der.

Men det er ikke det, det her drejer sig om; det er jo ikke bare en pjecesag, det her handler om. Det er noget mere principielt, hvor vi ser, at staten har overskredet alle de grænser, man tidligere har haft i forhold til at deltage i en kampagne. Oven i det enorme bombardement, vi får fra erhvervslivet, fra fagbevægelsen, fra hele